

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Euroopan oikeusasiamiehen päätös Euroopan keskuspankkia vastaan tehtyä kantelua 1339/2012/FOR koskevan tutkimuksen päättämisestä

Päätös

Kanteluasia 1339/2012/FOR - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 24/07/2012 - Päätökset, pvm 01/02/2013 - Toimielin, jota kantelu koskee Euroopan keskuspankki (Ei hallinnollista epäkohtaa) |

Kantelija, Corporate Europe Observatory, väitti, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja koskemattomuuden kanssa. Se vaati, että EKP:n olisi pyydettävä pääjohtajaansa eroamaan ryhmästä.

Oikeusasiamies ymmärsi kantelijan väittävän, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä edustaa yksityisiä taloudellisia etuja ja toimii edunvalvojana näiden yksityisten taloudellisten etujen edistämiseksi. Se ehdotti myös, että ryhmä tarjoaisi yksityisille edustajille foorumin EKP:n edunvalvontaan. Todisteena kantelija väitti, että I) tietyt kolmenkymmenen ryhmän jäsenet työskentelevät tai ovat työskennelleet yksityisissä pankeissa ja sijoitusyhtiöissä; (II) ryhmän rahoitus tulee pääasiassa yksityisiltä pankeilta ja iii) ryhmän tavoitteet suosivat yksityisiä etuja.

Tutkittuaan huolellisesti kantelijan väitteet ja EKP:n lausunnon oikeusasiamies totesi, että monet ryhmän jäsenet edustavat itse asiassa julkisia elimiä, kuten muita keskuspankkeja. Lisäksi sen rahoitus on monipuolista ja se tulee osittain julkisilta elimiltä. Ryhmän tavoitteiden osalta oikeusasiamies totesi, että käytettävissä olevat todisteet tukivat näkemystä, jonka mukaan ryhmä oli pikemminkin keskustelufoorumi kuin eturyhmä tai edunvalvoja. Oikeusasiamies totesi myös, että periaatteessa on oikein ja jopa välttämätöntä, että EKP:n pääjohtaja osallistuu asianmukaisiin keskustelufoorumeihin.

Oikeusasiamies hylkäsi näin ollen väitteen, jonka mukaan EKP:n pääjohtajan jäsenyys on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja rehellisyyden kanssa, eikä se ole havainnut EKP:n hallinnollista epäkohtaa.

Oikeusasiamies totesi myös, että kun otetaan huomioon EKP:n alun perin riittämättömät vastaukset kantelijalle, viimeksi mainittu oli oikeassa herättäessään huolta asiasta. Lopuksi hän teki kaksi ehdotusta. Ensimmäinen oli se, että avoimuuden varmistamiseksi EKP:n olisi sisällytettävä omaan verkkosivustoonsa tiedot siitä, että sen pääjohtaja on kolmenkymmenen ryhmän jäsen. Toisena tarkoituksena oli, että EKP:n näkyvyyden ja vastuualueiden parantumisen vuoksi EKP:n olisi ryhdyttävä toimiin parantaakseen edelleen yleisölle tiedottamisensa laatua.

Kantelun tausta

1. Kantelija, Corporate Europe Observatory (CEO) [1] otti yhteyttä Euroopan keskuspankkiin (EKP) vuosina 2011 ja 2012 liittyen EKP:n pääjohtajan jäsenyyteen ”kolmenkymmenen ryhmän” [2] osalta. Näiden yhteyksien perusteella kantelija katsoi, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä vaarantaa EKP:n riippumattomuuden. Se kehotti EKP:tä pyytämään pääjohtajaansa eroamaan kolmenkymmenen ryhmän ryhmästä. Koska kantelija ei ollut tyytyväinen EKP:ltä saamiinsa vastauksiin, kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen. Tarkasteltuaan kantelijan esittämiä väitteitä ja EKP:n kantelijalle antamia vastauksia oikeusasiamies aloitti tutkimuksen ja pyysi EKP:tä antamaan lausuntonsa oikeusasiamiehelle.

Tutkimuksen kohde

2. Kantelija väittää, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja lahjomattomuuden kanssa. Kantelija väitti, että EKP:n olisi pyydettävä sen pääjohtajaa eroamaan kolmenkymmenen ryhmän ryhmästä.

Tutkimus

3. Kantelija toimitettiin oikeusasiamiehelle 27. kesäkuuta 2012. Oikeusasiamies aloitti tutkimuksen 24. heinäkuuta 2012. EKP antoi lausuntonsa 30.8.2012. Kantelija esitti huomautuksensa 29 päivänä syyskuuta 2012.

Oikeusasiamiehen analyysi ja johtopäätökset

A. Väite, jonka mukaan EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja eheyden kanssa

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

4. Kantelija väittää, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on ”lobbausväline”, jonka tarkoituksena on edistää yksityisiä taloudellisia etuja. Se väittää, että kolmenkymmenen ryhmän tavoitteena on vaikuttaa rahoitusalan sääntelyä koskevaan keskusteluun maailmanlaajuisesti antamalla toteuttamiskelpoisia suosituksia yksityisen ja julkisen sektorin poliittisille yhteisöille. Se päätelee näin ollen, että kolmenkymmenen ryhmän jäsenyys on ristiriidassa EKP:n pääjohtajan aseman kanssa.

5. Kantelijan mukaan Thirty-ryhmä on tärkeä yhteys yksityisten pankkien ja keskuspankkien välillä ja että tällainen järjestely antaa joillekin maailman suurimmille yksityisille pankeille mahdollisuuden vaikuttaa maailman tärkeimpien keskuspankkien, myös EKP:n, ylimpään johtoon. Kantelija huomauttaa, että kolmenkymmenen ryhmän jäseninä ovat suurten yksityisten rahoituselinten, kuten Morgan Stanleyn, JP Morgan Chasen ja BNP Paribasin, johtajat ja neuvonantajat.

6. Se lisää, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on tukenut ”pankkialan edunvalvonnan” tavoitteita eri kysymyksissä.

7. Lisäksi se väittää, että kolmenkymmenen ryhmän toiminta ja jäsenyys ovat läpinäkyvättömiä. Kantelija väittää, että yleisö ei voi tietää yksityiskohtia EKP:n pääjohtajan osallistumisesta kolmenkymmenen jäsenvaltion ryhmään, koska kolmenkymmenen ryhmän kokoukset ovat luottamuksellisia.

8. Kantelija väittää, että EKP:n pääjohtajan on varmistettava, että hän ei ole rahoitusalan edunvalvojan vaikutuksen alaisena eikä ole yhteydessä mihinkään foorumiin tai prosessiin, joka voisi vaarantaa hänen riippumattomuutensa tai aiheuttaa eturistiriidan. Se lisää, että EKP:n velvollisuutena on varmistaa, että sen pääjohtaja on riippumaton eikä siitä aiheudu eturistiriitoja.

9. Kantelija toteaa, että riippumattomuutta ja eturistiriitojen puuttumista koskevat vaatimukset on esitetty seuraavissa asiakirjoissa:

- EKP:n neuvoston jäsenten käytäntösäännöt (”käytäntösäännöt”)
- Johtokunnan jäsenten eettiset lisäsäännöt; ja
- EKP:n henkilöstösäännöt, jotka sisältävät eettiset säännöt.

10. Se lisää, että EKP:n riippumattomuutta koskevasta vaatimuksesta määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 130 artiklassa, jossa määrätään seuraavaa:

”Euroopan keskuspankki, kansallinen keskuspankki tai niiden päätöksentekuelinten jäsen ei saa perussopimuksissa ja EKPJ:n perussäännössä [3] ja EKP:n perussäännössä annettuja valtuuksiaan ja tehtäviään suorittaessaan pyytää tai ottaa ohjeita unionin toimielimiltä, elimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltion hallituksilta tai miltään muulta elimeltä. Unionin toimielimet, elimet ja

laitokset sekä jäsenvaltioiden hallitukset sitoutuvat noudattamaan tätä periaatetta eivätkä pyri vaikuttamaan Euroopan keskuspankin tai kansallisten keskuspankkien päätöksentekoelementtien jäseniin heidän suorittaessaan tehtäviään.” (kursivointi tässä)

11. Kantelija väittää, että jos tällä artiklalla on merkitystä, on sovellettava suoja-toimia, mukaan lukien suoja-toimet, jotka koskevat suhteita yksityisten pankkien edustajiin.

12. Kantelija lisää, että käytäntöjen 3.5 artiklan mukaan EKP:n neuvoston jäsenten suhteiden eturyhmiin on perustuttava lähestymistapaan, joka on sopusoinnussa heidän riippumattomuutensa EKP:n neuvoston jäsenenä ja lahjomattomuuden periaatteen kanssa. Kantelija toteaa lisäksi, että EKP on nimittänyt eettisen toimihenkilön noudattamaan käytäntöjä. EKP ilmoitti kuitenkin kantelijalle, että EKP:n pääjohtajan osallistuminen kolmenkymmenen ryhmän ryhmään ei edellytä eettisiltä toimihenkilöiltä neuvoja eikä EKP:n neuvoston kuulemista. EKP lisäsi, että EKP:n pääjohtajan osallistuminen kolmenkymmenen ryhmän toimintaan on käytäntöjen mukaista, koska ”vuoropuhelu ja näkemysten vaihto kolmansien osapuolten kanssa on sopusoinnussa EKP:n neuvoston jäsenen tehtävien ja SEUT-sopimuksen 130 artiklassa vahvistetun riippumattomuuden periaatteen kanssa”. Kantelija päätelee, että EKP ei esittänyt analyysiä kolmenkymmenen ryhmän ryhmästä tai EKP:n pääjohtajan roolista siinä.

13. Kantelija huomauttaa lisäksi, että kokouskutsuja koskevan lisäsäännöksen 3 artiklassa todetaan, että tietosuojaneuvoston jäsenten on noudatettava erityistä varovaisuutta ”yksittäisten kutsujen” osalta. Lisäsäännöissä todetaan, että lautakunnan jäsenten olisi neuvoteltava eettisen neuvonantajan kanssa epäselvissä tapauksissa. Kantelija toteaa, että EKP:n pääjohtaja ei ilmeisesti ole järjestänyt tällaista kuulemista.

14. Kantelijan mielestä on myös tärkeää lisätä, että EKP:n pääjohtaja työskenteli kerran Goldman Sachs (investointipankin) palveluksessa.

15. Lopuksi kantelija huomauttaa, että vaikka EKP on tietoinen EKP:n pääjohtajan jäsenyydestä kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä, se ei julkista näitä tietoja EKP:n pääjohtajan ansioluettelossa verkkosivuillaan.

EKP:n lausunto

16. EKP väittää oikeusasiamiehelle antamassaan lausunnossa, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on täysin sopusoinnussa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja lahjomattomuuden kanssa eikä aiheuta eturistiriitoja. EKP tiivistää kantansa seuraavasti: Ensinnäkin se väitti, että kolmenkymmenen ryhmä ei ole ”lobby” tai ”eturyhmä”. EKP:n mukaan 30-ryhmä on pikemminkin foorumi, jossa vaihdetaan näkemyksiä maailmanlaajuisista talous- ja rahoituskysymyksistä. Toiseksi EKP piti olennaisen tärkeänä, että EKP:n pääjohtaja kokoontuu säännöllisesti ja vaihtaa näkemyksiä julkisen ja yksityisen sektorin korkean tason edustajien kanssa. Tällaiset yhteydet ovat välttämättömiä EKP:n toimeksiannon asianmukaisen toteuttamisen kannalta, sillä ne tarjoavat erittäin arvokasta ensikäden tietoa maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusympäristön kehityksestä, jossa EKP toimii. Näin ollen

EKP:llä on mahdollisuus saada tietoon perustuva näkemys tästä toimintaympäristöstä. Tällaiset yhteydet tarjoavat EKP:lle myös kanavan politiikkatoimistaan tiedottamista varten. Kolmanneksi se väitti, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on täysin EKP:n päätöksentekuelinten jäseniin sovellettavien tiukkojen eettisten normien mukainen. Edellä esitettyjen kolmen syyn perusteella EKP päätteli, että kantelijan väitteet ovat perusteettomia.

17. Tämän jälkeen EKP selittää kantansa yksityiskohtaisesti. Siinä kuvataan, mitä se pitää kolmenkymmenen ryhmän luonteena. Se antaa yksityiskohtaisen selvityksen kolmenkymmenen ryhmän roolista ja tehtävästä, sen tarkoituksesta ja jäsenyydestä.

18. EKP toteaa ensinnäkin tarkoituksen, rakenteen ja hallinnon osalta, että 30-ryhmä on vuonna 1978 perustettu yksityinen, voittoa tavoittelematon ja yleisesti tunnettu kansainvälinen elin, jonka tavoitteena on syventää ymmärrystä kansainvälisistä talous- ja rahoituskysymyksistä, tutkia julkisella ja yksityisellä sektorilla tehtyjen päätösten kansainvälisiä vaikutuksia sekä tutkia markkinatoimijoiden ja poliittisten päättäjien käytettävissä olevia valintoja. Se koostuu yksityisen ja julkisen sektorin korkean tason edustajista, mukaan lukien useat nykyiset tai entiset keskuspankkien pääjohtajat sekä tutkijat. Ryhmän puheenjohtajana toimii tällä hetkellä EKP:n entinen pääjohtaja Jean-Claude Trichet. Thirty-ryhmän jäsenten täydellinen luettelo julkaistaan kolmenkymmenen ryhmän verkkosivustolla.

19. Virallisesti kolmenkymmenen ryhmä on oikeushenkilön komitea, jota kutsutaan ”Kansainvälisten talous- ja raha-asoiden neuvoa-antava ryhmä, Incorporated”, joka on rekisteröity Yhdysvalloissa voittoa tavoittelemattomana, verovapaana organisaationa. Pääjohtaja tekee kolmenkymmenen ryhmän toimintaa koskevat päivittäiset päätökset tarvittaessa kuullen kolmenkymmenen ryhmän virkamiehiä. Johtajuutta, jäsenyyttä ja politiikkaa koskevat päätökset tekee johtokunta. Tällä hetkellä johtokunnan jäsenet koostuvat johtokunnan puheenjohtajasta ja kolmenkymmenen ryhmän virkamiehistä. Ryhmän kaksivuotisissa täysistunnoissa tarkastellaan kaikkia tärkeitä asioita, jotka vaikuttavat kolmenkymmenen ryhmän jäsenyyteen ja politiikkaan. Ryhmää tukevat eri lähteet: pankit, muut kuin pankkiyhtiöt, keskuspankit, yksityishenkilöt ja erityishankkeiden osalta säätiöt. Nykyinen luettelo vastaajista esitetään kolmenkymmenen ryhmän vuosikertomuksen [4] liitteessä.

20. Lisäksi EKP panee merkille, että 30 ryhmä julkaisee julkisesti saatavilla olevia raportteja ja järjestää säännöllisiä kokouksia ja seminaareja, jotka tavoittavat laajemman yleisön. Sen keskeisiä tapahtumia ovat kaksi vuosittaista täysistuntoa ja kansainväliset pankkiseminaarit. Suurin osa jäsenistä osallistuu täysistuntoihin. Myös pieni joukko arvostettuja vieraita osallistuu täysistuntokeskusteluihin. Tiedetyt aiheet ovat säännöllisesti kolmenkymmenen ryhmän huomion keskipisteenä. Yleensä keskustellaan kansainvälisistä talousnäkymistä seuraavien 12–24 kuukauden aikana. Rahoitusmarkkinoiden kehityksestä on tullut myös keskipiste erityisesti epävarmoina aikoina. Vuosina 2010 ja 2011 täysistuntokeskusteluissa keskityttiin talouksien korjaamiseen finanssikriisin jälkeen. Täysistunnoissa keskusteltiin kriisin syistä ja seurauksista, opinnoista, jäljellä olevista haasteista sekä rahoitus- ja sääntelyuudistusten vaikutuksesta pankkialaan. Täysistunnoissa käsiteltiin myös kehittyvien markkinatalouksien kehitystä, kansainvälisen valuuttajärjestelmän ongelmia, geopolittisia riskejä ja muita asiaan liittyviä ja oikea-aikaisia aiheita. Kansainväliset pankkiseminaarit järjestetään samanaikaisesti IMF:n ja

Maa- ja talousministeriön vuosikokousten kanssa. Seminaareihin osallistuu jäseniä sekä muita kuin jäseniä, *muun muassa* monia keskuspankkien pääjohtajia, valtiovarainministereitä ja rahoitusalan puheenjohtajia. Jokaisessa seminaarissa esitellään yksityisen ja julkisen sektorin korkean tason edustajia eri puolilla maailmaa. Kolmenkymmenen ryhmän toimintaa koskevat olennaiset tiedot, mukaan lukien käsitellyt aiheet, sekä seminaarien puhujat ja täysistuntojen osanottajat, löytyvät kolmenkymmenen ryhmän vuosikertomuksesta [5] .

21. Edellä esitetystä ilmenee EKP:n mukaan, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä ei ole edunvalvontaryhmä tai eturyhmä, jonka tarkoituksena olisi vaikuttaa päätöksentekoprosessiin yksityisten etujen puolustamiseksi. Se on pikemminkin foorumi valistuneelle ja suoraviivaiselle pohdinnalle ja keskustelulle talous- ja rahoitusmaailman kannalta tärkeistä kysymyksistä tavoitteena syventää ymmärrystä kansainvälisistä talous- ja rahoituskysymyksistä.

22. Lisäksi EKP korostaa, että EKP:n pääjohtaja ei ole kolmenkymmenen ryhmän toimitsijamies eikä toimihenkilö (kuten edellä on kuvattu, tuomion 19 kohta).

23. EKP toteaa myös, että EKP:n pääjohtaja voi kolmenkymmenen ryhmän jäsenenä päättää kutsusta ja korvauksesta osallistua ryhmän järjestämiin tapahtumiin. Nämä tapahtumat mahdollistavat keskustelun globaaleista talous- ja rahoituskysymyksistä. Tiedot näistä tapahtumista, kuten osallistujista ja esittelyistä täysistunnoissa, seminaareissa ja valmisteluryhmissä, ovat julkisesti saatavilla kolmenkymmenen ryhmän verkkosivustolla. Tällaiset vuoropuhelut tarjoavat EKP:n mukaan hyödyllisen tilaisuuden ymmärtää paremmin kansainvälisten poliittisten päättäjien, markkinaosapuolten ja tutkijoiden näkemyksiä ja näkemyksiä, mutta myös selittää EKP:n politiikkatoimia laajemmalle yleisölle. EKP:n päättäjille on tiedotettava ja ymmärrettävä maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusympäristön kehitys, jotta varmistetaan EKP:n toimeksiannon asianmukainen toteuttaminen. Näin ollen EKP:n pääjohtajan institutionaalisen roolin kanssa ei ole ristiriidassa sen kanssa, että EKP:n pääjohtaja tapaa julkisen tai yksityisen sektorin edustajia tämän ympäröivän ympäristön edustajia vuoropuheluja ja näkemystenvaihtoa varten. EKP järjestää vuosittain useita konferensseja, joissa kokoontuu julkisen ja yksityisen sektorin sekä tiedemaailman edustajia. Tämä osoittaa, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei ole ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden kanssa vaan päinvastoin kuuluu täysin hänen asemansa vaatimuksiin. EKP toteaa myös, että sen pääjohtajaa sitoo riippumattomuuden periaate ja salassapitovelvollisuus osallistuessaan tällaiseen näkemystenvaihtoon tai keskusteluun.

24. EKP väittää, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei aiheuta eturistiriitaa. Se ei aiheuta tällaista eturistiriitaa eikä riko EKP:n eettisiä sääntöjä. EKP:n päätöksentekuelinten jäseniä sitoo kattava eettinen kehys, jossa määritellään rehellisyyttä ja käyttäytymistä koskevat vaatimukset. Näissä standardeissa otetaan huomioon EKP:n päätöksentekuelinten jäsenten erityinen vastuu säilyttää EKP:n ja koko EKP:n rehellisyys ja maine. Ne sisältävät erityisesti konferensseihin, vastaanottoihin ja kulttuuritapahtumiin osallistumista ja eturistiriitoja koskevia sääntöjä sekä niiden julkistamista koskevia sääntöjä, jotka ovat virkamiesten käytännössä annetuissa Euroopan neuvoston suosituksessa ja OECD:n suosituksessa eturistiriitojen hallintaa julkishallinnossa koskevista ohjeista vahvistettujen vaatimusten mukaisia. Ensinnäkin, kuten edellä on todettu, EKP:n tehtävän

asianmukaisen toteuttamisen kannalta on välttämätöntä, että EKP:n pääjohtaja keskustelee säännöllisesti EKP:n maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusympäristön edustajien kanssa. Toiseksi, kuten edellä mainittiin, kolmenkymmenen ryhmän ryhmä ei ole EKP:n neuvoston käytäntösääntöjen 3.7 artiklassa tarkoitettu eturyhmä vaan puolueeton keskustelufoorumi. Kolmanneksi EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei tarjoa hänelle ”mahdollista hyötyä itselleen, perheelleen, muille sukulaisilleen tai ystäviensä ja tuttavien piirille”. Tällainen jäsenyys ei siis ole lähtökohtaisesti omiaan aiheuttamaan mitään yksityisiä tai henkilökohtaisia etuja eikä varsinkaan eturistiriitoja tai eturistiriidan ilmenemistä.

25. Edellä esitetyn perusteella EKP toteaa luottavansa siihen, että 30 jäsenvaltion ryhmää koskevat aiemmat tiedot ovat riittävä näyttö siitä, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei aiheuta ilmeistä eikä todellista eturistiriitaa eikä vaarana EKP:n pääjohtajan riippumattomuutta.

Kantelijan huomautukset

26. Kantelija esitti EKP:n lausunnosta seuraavat huomautukset.

27. Kolmenkymmenen ryhmän kokoonpanosta kantelija toteaa, että vaikka EKP väittää, että kolmenkymmenen ryhmä ei ole edunvalvoja tai eturyhmä, vaan foorumi, jolla vaihdetaan näkemyksiä maailmanlaajuisista talous- ja rahoituskysymyksistä, se myöntää, että kolmenkymmenen ryhmän muodostavat yksityisen ja julkisen sektorin sekä tiedemaailman korkean tason edustajat. Nykyisistä 32 jäsenestä 12 työskentelee yksityisissä rahoituslaitoksissa. Muut jäsenet, sen mukaan, kulkivat ”pyöröovin” läpi ja työskentelivät yksityisellä sektorilla ja sitten julkisella sektorilla tai päinvastoin.

28. Kantelija korostaa myös, että kolmenkymmenen ryhmän johtajuutta, jäsenyyttä ja politiikkaa koskevat merkittävät päätökset tekevät johtokunta ja kolmenkymmenen ryhmän ”virkamiehet”. Tämän valitun ryhmän sisällä viisi kahdeksasta jäsenestä työskentelee yksityisellä rahoitussektorilla.

29. Thirty-ryhmän rahoituksen osalta kantelija toteaa, että vaikka EKP:n lausunnossa mainitaan kysymys, siinä ei käsitellä syitä, joiden vuoksi kyseessä voisi olla ongelma. Vaikka Thirty-konsernille annettuja summia ei julkisteta, kolmenkymmenen ryhmän 79 rahoittajasta 45 on rahoitusalan yrityksiä tai pankkialan edunvalvontaryhmiä. Kantelija katsoo, että se, että kolmenkymmenen ryhmän rahoitus riippuu näistä lähteistä, osoittaa, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on yksityisen rahoitussektorin edistämä aloite.

30. Kolmenkymmenen ryhmän toiminnan osalta kantelija toteaa, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä tuottaa merkittäviä tutkimuksia ohjauskomitean puheenjohtajina toimivissa työryhmissä. Kantelija väittää, että nämä tutkimukset tuottavat poliittisia neuvoja.

31. Kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on julkaissut neljän viime vuoden aikana neljä merkittävää tutkimusta, jotka koskevat kansainvälistä rahoitusalan sääntelyä:

Rahoitusvalvonnan rakenne (2008), Paul Volcker (Thirty-ryhmä), Roger Ferguson (TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs), Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (rahoitusvakaustutkimuskeskus), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart Mackintosh (kolmenkymmenen ryhmän ryhmä).

"Kansainvälisen valuuttarahaston uudistus" (2009). Puheenjohtaja: Jacob Frenkel (AIG)
Varsinaiset jäsenet: Stanley Fischer (Israelin pankki), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Peter B. Kenen (professori), Guillermo Ortíz (Banco de México), Stuart Mackintosh (kolmenkymmenen ryhmän ryhmä).

"Rahoitusuudistus: rahoitusvakauden puitteet", Paul Volcker (kolmenkymmenen ryhmän ryhmä), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schioppa (Promontory Financial Group), Stephen Thieke (RiskMetrics)

Rahoitusvakauden ja häiriönsietokyvyn parantaminen (2010). Puheenjohtaja: Roger Ferguson (TIAA-CREF), jäsenet: kolmenkymmenen ryhmän koko jäsenmäärä

Kantelija korostaa, että eräät jäsenet kannattivat suurinta osaa näistä tutkimuksista yksityisen sektorin "edustajina".

32. Tämän jälkeen kantelija esittää kysymyksen keskuspankkien roolista kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä. Voivatko ne, kantelija kysyy, todella liittyä siihen, mitä "poliittiset neuvot" ovat allekirjoittaneet joidenkin maailman suurimpien rahoituslaitosten kanssa?

33. Edellä mainitussa yhteydessä kantelijan setelit, suurin osa keskuspankeista käytti nimeään kolmenkymmenen ryhmän laatimiin keskeisiin tutkimuksiin "yksittäisissä ominaisuuksissaan". Esimerkiksi kun kolmenkymmenen ryhmän raportti IMF:stä julkaistiin vuonna 2009, EKP:n silloinen pääjohtaja Jean-Claude Trichet allekirjoitti tutkimuksen henkilökohtaisesti. Kantelijan mielestä EKP:n pääjohtajana toimimista ei voida yhdistää sellaisten poliittisten asiakirjojen hyväksymiseen, jotka ovat pääasiassa suurten rahoituslaitosten edustajien kirjoittamia, vaikka tutkimukseen sisältyisikin virallinen vastuuvapauslauseke. Käytännössä suuri osa lehdistöstä ei huomaa keskuspankkien tekemiä varauksia. Kun IMF:n raportti julkaistiin, lehdistö vastaanotti sen selvästi kolmenkymmenen ryhmän julkaisuna ja sellaisena asiakirjana, jota kaikki kolmekymmentä jäsentä kannattivat.

34. Kantelija väittää, että kolmenkymmenen ryhmän politiikka on tukenut itsesääntelyä ja itsevalvontaa kahden viime vuosikymmenen aikana käydyissä keskeisissä poliittisissa keskusteluissa, jotka koskevat muun muassa arvopapereiden selvitystä ja toimitusta, OTC-johdannaisia ja riskienarvioinnin käyttöä kansainvälisessä pankkisääntelyssä.

35. Kantelija toteaa esimerkiksi, että kolmenkymmenen ryhmä julkaisi merkittävän raportin, jonka kirjoitti JPMorganin, BNP Paribasin, Morgan Stanley ja ISDA:n johdannaiskauppiaiden yhteenliittymä ja jossa vastustettiin julkista valvontaa tai sääntelyä ja tuettiin

itsesääntelyjärjestelmää johdannaisten alalla. Kantelija toteaa, että kolmenkymmenen ryhmän raporttia, jossa esitettiin perusteluja siitä, miksi hallitusten ei pitäisi säännellä tätä alaa, edistettiin johdannaisia koskevana lopullisena kertomuksena. Kantelija lisää, että vaikka 30-ryhmän (Paul Volcker (Federal Reserve) ja Brian Quinn (Englanti) pankki) sisäisessä keskustelussa ilmaistiin jonkin verran skeptisyyttä, ryhmästä löytyi kompromissi. Monet kolmestakymmenestä jäsenestä koostuvat ryhmät pyrkivät tämän jälkeen toteuttamaan ehdotuksia yhdessä. JPMorgan teki oman riskinarviointimallinsa vapaasti saatavilla yllätyksenä osoittaakseen yksityisen sektorin vahvan sitoutumisen sisäiseen riskienhallintaan ja yksityisen sektorin lobbaajiin, kuten American Bankers Association -järjestöön, jotka hyväksyivät kolmenkymmenen ryhmän ehdotukset. Kolmenkymmenen ryhmän raportti sai suuremman merkityksen, kun useat Yhdysvaltain sääntelyvirastot alkoivat käyttää sitä arvovaltaisena lähteenä. Parin vuoden kuluttua kantelija toteaa, että kolmenkymmenen ryhmän itsesääntely- ja itsevalvontalähestymistapa oli voittanut kritiikot.

36. Kantelija toteaa, että kolmenkymmenen ryhmän vaikutus pankkisääntelyyn on monin tavoin samanlainen kuin sen vaikutus johdannaisten sääntelyyn. Kantelijan mukaan kolmenkymmenen jäsenvaltion ryhmä asetti ehdot keskustelulle siitä, miten järjestelmäriskiä käsitellään kansainvälisen pankkisääntelyn puitteissa. Kantelijan mukaan kolmenkymmenen ryhmä ehdotti, että riskien arvioinnissa käytettäisiin itsesääntelyä ja itsevalvontaa. Kantelijan mukaan kolmenkymmenen ryhmän työ auttoi yksityistä sektoria löytämään yhteisen perustan niin kutsutuista Basel II -sopimuksista käytävässä keskustelussa. Toisin kuin OTC-johdannaisia koskevassa prosessissa, sisäistä riskinarviointia koskeva taistelu ei ollut avoin poliittinen taistelu, vaan se käytiin kansainvälisten neuvottelujen puitteissa, mutta julkinen keskustelu oli vähäistä. Kolmenkymmenen ryhmän ryhmä osallistui kuitenkin julkiseen keskusteluun.

37. Kantelijan mukaan nämä kaksi esimerkkiä osoittavat, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on paljon enemmän kuin ajatushautomo. Kantelijan mukaan se on poliittisesti suosinut itsesääntelyä ja itsevalvontaa, ja se on pyrkinyt vakiinnuttamaan ne normiksi globaalissa rahoitushallinnossa. Kantelija katsoo, että EKP:n lausunnossa esitetään kuva, joka perustuu osittaisiin tai puutteellisiin tietoihin kolmenkymmenen ryhmän luonteesta. Kantelijan mukaan EKP kuvaa ryhmää puolueettomana elimenä, jossa viisaat miehet vaihtavat abstrakteja teorioita. Kantelijan mukaan tämä ei pidä paikkaansa. Kantelijan mukaan Thirty-ryhmä on pikemminkin klubi, jonka tavoitteena on rajata rahoitusalan sääntelyä koskeva keskustelu maailmanlaajuisesti, jotta se voisi vaikuttaa tuloksiin.

38. Yhteenvedona voidaan todeta, että kantelijan mielestä 30-ryhmällä on kaikki ”lobby-ryhmän” ominaisuudet: sitä rahoittavat yksityiset rahoituslaitokset, sitä hallitsevat suurelta osin samojen yritysten edustajat (sen julkiset luvut ovat enimmäkseen rahoitusyrityksiä edustavia ihmisiä), sen tavoitteena on muotoilla politiikkaa ja vaikuttaa rahoitusalan sääntelyyn, ja historiallisesti tiedetään, että se on ottanut positioita lähellä rahoituslaitosten positioita. Siinä todetaan, että sitä voitaisiin pitää myös ”eturyhmänä” tai ”eliittiklubina”. Kantelijan mukaan kyseessä ei todellakaan ole ”neutraali ajatushautomo”.

39. Kantelija väittää, että jos EKP olisi antanut kuvauksen pääjohtajan toiminnasta kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä, tämä olisi saattanut valaista asiaa tavalla, jota julkisesti

saatavilla olevien tietojen haku ei voi tehdä (olettaen, että EKP:llä on pääsy näihin yksityiskohtaisiin tietoihin tai että ne voivat tutustua niihin). Kantelija toteaa kuitenkin, että EKP:n oikeusasiamiehelle lausunnossaan antamien tietojen arvo on rajallinen. Kantelija korostaa, että kolmenkymmenen kokouksen ryhmä on suljettu yleisöltä. Tämän seurauksena ryhmän sisäisestä toiminnasta on vain vähän tietoa julkisuudessa. EKP:n lausunnossa ei kuitenkaan anneta tarkempia tietoja siitä, mitä kolmenkymmenen ryhmän seminaarissa ja kokouksissa järjestetään.

40. Kantelija toteaa, että EKP:n pääjohtajaa sitoo riippumattomuuden periaate ja salassapitovelvollisuus, kun hän osallistuu kolmenkymmenen ryhmän kokouksiin ja seminaareihin. Tätä väitettä on mahdotonta vahvistaa, koska tietoja 30 jäsenvaltion ryhmän sisäisistä menettelyistä ei ole saatavilla.

41. Kantelija myöntää, että EKP:n pääjohtajan on pidettävä ajan tasalla ja oltava yhteydessä muihin keskuspankkeihin ja keskusteltava pankeille ja rahoituslaitoksille tärkeistä kysymyksistä. Ympäristön ja olosuhteiden valinta tällaista näkemystenvaihtoa varten on kuitenkin erittäin tärkeää. Se, että EKP järjestää myös konferensseja ja seminaareja, ei muuta kolmenkymmenen ryhmän jäsenyyden merkitystä.

42. Kantelija toteaa, että EKP totesi aiemmassa kirjeessään, että ”Draghi osallistuu kolmenkymmenen ryhmän toimintaan yksityishenkilönä hänen kutsusta”. Se toteaa, että EKP:n lausunnossa ei mainita tätä, mikä viittaa siihen, että kolmenkymmenen ryhmän jäsenenä oleminen on ”välttämätöntä EKP:n toimeksiannon asianmukaiseen hoitamiseen”.

43. Eettisten sääntöjen osalta kantelija toteaa, että oikeusasiamies pyysi EKP:tä ottamaan huomioon kaksi erillistä kansainvälistä eettistä ohjeistusta. Tämän huomioon ottaen kantelija toteaa, että EKP:n lausunto on huomattavan lyhyt, ja esittää vain kolme huomautusta: Ensimmäinen kommentti on: ”EKP:n toimeksiannon asianmukaisen toteuttamisen kannalta on välttämätöntä, että EKP:n pääjohtaja keskustelee säännöllisesti sen maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusympäristön edustajien kanssa, jossa EKP toimii.” Tässä yhteydessä EKP viittaa EKP:n neuvoston jäsenten käytönsääntöjen artiklaan 3.4, jossa todetaan seuraavaa: ”He voivat kuitenkin ottaa vastaan kutsuja konferensseihin, vastaanottoihin tai kulttuuritapahtumiin ja niihin liittyvään viihteeseen, mukaan lukien asianmukainen vieraanvaraisuus, jos heidän osallistumisensa tapahtumaan on sopusoinnussa heidän tehtäviensä hoitamisen kanssa EKP:n neuvoston jäsenenä. Tältä osin ne voivat hyväksyä, että matkanjärjestäjät korvaavat matka- ja majoituskulut, jotka ovat oikeassa suhteessa heidän sitoumuksensa kestoon, paitsi jos matkanjärjestäjät ovat niiden valvonnassa olevia laitoksia. Erityisesti EKP:n neuvoston jäsenten on noudatettava erityistä varovaisuutta yksittäisten kutsujen osalta. Näitä sääntöjä olisi sovellettava myös heidän puolisoihinsa tai kumppaneihinsa, jos kutsut ulotetaan koskemaan myös heitä ja jos heidän osallistumisensa on kansainvälisesti hyväksyttyjen käytäntöjen mukaista.” EKP viittaa myös EKP:n johtokunnan jäsenten eettisten lisävaatimusten 3 artiklaan. Tämä artikkeli ”Hyväksyntäpyyntöjen hyväksyminen” kuuluu seuraavasti: ”Hallintoneuvoston jäsenet voivat ottaa vastaan kutsuja konferensseihin, vastaanottoihin tai kulttuuritapahtumiin ja niihin liittyvään vieraanvaraisuuteen, mukaan lukien asianmukainen vieraanvaraisuus, jos heidän osallistumisensa tapahtumaan on sopusoinnussa heidän tehtäviensä hoitamisen kanssa

tai on EKP:n edun mukaista, pitäen kuitenkin mielessä veloitteensa kunnioittaa riippumattomuuden periaatetta ja välttää eturistiriitoja. Tältä osin ne voivat hyväksyä matkanjärjestäjien suorittaman maksun matka- ja majoituskustannuksista, jotka ovat oikeassa suhteessa heidän sitoumuksensa kestoon. Johtokunnan jäsenet voivat erityisesti hyväksyä kutsuja laajaan osallistumiseen liittyviin tapahtumiin, mutta heidän olisi noudatettava erityistä varovaisuutta yksittäisten kutsujen osalta. EKP käyttää hyväntekeväisyystarkoituksiin kaikki maksut, jotka johtokunnan jäsenet voivat hyväksyä heidän virallisessa ominaisuudessaan pidettävistä luennoista ja puheista.” Kantelija toteaa, että vaikka näissä kahdessa artiklassa korostetaan, että EKP:n johtokunnan jäsenet voivat hyväksyä kutsut, tämä ei tarkoita, että osallistuminen kolmenkymmenen ryhmän ryhmään olisi sopusoinnussa pääjohtajan tehtävien tai EKP:n etujen kanssa, eikä se tarkoita, että riippumattomuuden periaatetta ja eturistiriitojen välttämisen tarvetta olisi noudatettu asianmukaisesti. Kantelija väittää, että EKP ei ole koskaan arvioinut perusteellisesti kolmenkymmenen ryhmää.

44. Kantelija toteaa, että eturistiriita voi hyvinkin perustua ”oletettuun lojaalisuuteen” organisaatiota kohtaan.

45. Kantelija toteaa myös, että tästä oikeusasiamiehelle tehdystä kantelusta ja lehdistön laajasta levinneisyydestä huolimatta EKP:n pääjohtajan jäsenyyttä kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei edelleenkään esitetä hänen ansioluettelossaan EKP:n verkkosivuilla.

46. Lopuksi kantelija toteaa, että on ehdottoman tärkeää, että EKP:n johtoa ja erityisesti pääjohtajaa ei voida edes epäillä rahoitusalan eturyhmien epäasianmukaisesta vaikutuksesta. Kantelija katsoo, että EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on hälytyksen aiheuttaja. Se katsoo, että EKP ei ole ottanut vakavasti EU:n perussopimusten peruseriaatteita eikä eettisiä sääntöjä. EKP:n riippumattomuus voidaan kyseenalaistaa, jos esimerkiksi poliittiset kysymykset ratkaistaan kolmenkymmenen ryhmän kaltaisessa ympäristössä. EKP:n maine voi vahingoittua, jos esimerkiksi kolmenkymmenen tiedottajan ryhmä ehdottaa suoraan tai välillisesti, että EKP:n pääjohtaja tukee yksityisen sektorin suosimia ehdotuksia. Kantelija lisää, että eturistiriita (näkyvä tai potentiaalinen) – käsite, joka on osa riippumattomuuden turvaamista koskevaa yleistä periaatetta – voi olla uhka myös, jos esimerkiksi presidentti ottaa kannan, jota tulkitaan uskollisuudeksi kolmenkymmenen ryhmän kaltaiselle organisaatiolle, tai jos presidentti puolustaa politiikkaa, joka olisi erityisen suotuisa organisaatiossa edustettuina oleville yhtiöille. Kantelija katsoo, että EKP:n lausunto ei millään tavoin vastaa sen kantelussa esiin tuotuihin huolenaiheisiin. Kantelija katsoo myös, että EKP:n lausunto vahvistaa sen pelkoa siitä, että EKP ei ole missään vaiheessa ottanut asiaa vakavasti joko ennen kantelijan kantelua tai sen jälkeen. Se korostaa, ettei ole jälkeäkään siitä, että asian olisi ratkaissut eettinen virkamies. Tämän vuoksi kantelija korostaa, että EKP:n sisäisiä menettelyjä on parannettava huomattavasti sen lisäksi, että pääjohtajaa vaaditaan eroamaan kolmenkymmenen ryhmän ryhmästä.

Oikeusasiamiehen arviointi

47. SEUT-sopimuksen artiklan 130 [6] ja EKP:n perussäännön [7] mukaan EKP:n päätöksentekuelinten jäsenten on toimittava riippumattomasti. Oikeusasiamies toteaa, että tällä

velvollisuudella on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin se auttaa varmistamaan, että jäsenet pyrkivät hoitamaan EKP:n tehtävät ja saavuttamaan EKP:n tavoitteet asianmukaisesti ja täysimääräisesti, mikä edistää EKP:n tehokkuutta. Toiseksi EKP:n päätöksentekuelinten jäsenten velvollisuus toimia riippumattomasti auttaa myös varmistamaan EKP:n legitiimiyden EU:n kansalaisten silmissä.

48. Sen lisäksi, että EKP:n päätöksentekuelinten jäsenillä on velvollisuus toimia riippumattomasti, heidän on myös vältettävä eturistiriitoja. Oikeusasiamies korostaa, että EKP:n ja EU:n legitiimiyden kansalaisten silmissä riippuu paitsi **todellisten** eturistiriitojen välttämisestä myös **ilmeisistä** eturistiriidoista [8] .

49. Oikeusasiamies ymmärtää kantelijan väittävän, että kolmenkymmenen ryhmä on yksityisiä taloudellisia etuja edustava ”eturyhmä” ja ”lobbaaja” näiden yksityisten taloudellisten etujen edistämiseksi. Kantelija ehdottaa myös, että jos kolmenkymmenen ryhmän ryhmä ei itse ole lobbaaja, se tarjoaa yksityisille edustajille foorumin maailman tärkeimpien keskuspankkien, myös EKP:n, tärkeimpien päättäjien edunvalvontaan. Kantelija päättelee näin ollen, että kolmenkymmenen ryhmän jäsenyys on ristiriidassa EKP:n pääjohtajan tehtävän ja hänen riippumattomuutensa velvollisuuden kanssa.

50. Tutkittuaan huolellisesti kaikki kantelijan esittämät väitteet oikeusasiamies ymmärtää, että kantelija perustaa näkemyksensä, jonka mukaan kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on eturyhmä ja edunvalvontaorganisaatio, seuraavilla kolmella pääperusteella: I) kolmenkymmenen ryhmän kokoonpano ja erityisesti se, että tietyt 30 ryhmän jäsenet työskentelevät tai ovat työskennelleet yksityisissä pankeissa ja sijoitusyhtiöissä; II) kolmenkymmenen ryhmän rahoitus, jonka valituksen tekijä toteaa saavan pääasiassa yksityisiltä pankki- ja sijoitusyhtiöiltä, ja iii) kolmenkymmenen ryhmän tavoitteet, jotka kantelijan mukaan suosivat yksityisiä etuja ja jotka heijastuvat keskusteltavissa kysymyksissä ja kolmenkymmenen ryhmän finanssi- ja talouspolitiikan alalla laatimissa raporteissa.

51. EKP väittää, että 30-ryhmä on foorumi, jossa vaihdetaan näkemyksiä globaaleista talous- ja rahoituskysymyksistä ja pyritään syventämään ymmärrystä kansainvälisistä talous- ja rahoituskysymyksistä. Se väittää, että kolmenkymmenen ryhmän ryhmä ei ole ”lobby” tai ”eturyhmä”, jonka tarkoituksena olisi vaikuttaa kaikkiin päätöksentekoprosesseihin yksityisten etujen puolustamiseksi.

52. ”Eturyhmä” on, oikeusasiamiehen käsityksen mukaan, ryhmä fyysisiä henkilöitä ja oikeushenkilöitä, joilla on yhteinen etu aineellisen kysymyksen osalta ja jotka pyrkivät edistämään tätä yhteistä etua eri keinoin. ”Lobbaus” voidaan ymmärtää eturyhmäksi, joka pyrkii edistämään yhteistä etuaan vaikuttamalla suoraan kolmansiin osapuoliin, myös virkamiehiin.

53. Oikeusasiamies tutkii seuraavaksi kantelijan väitteet, jotka koskevat kolmenkymmenen ryhmän kokoonpanoa, rahoitusta ja tavoitteita. Oikeusasiamies ottaa tällöin huomioon paitsi kantelijan ja EKP:n huomautukset myös julkaistut tiedot kolmenkymmenen ryhmästä, jotka ovat saatavilla viimeksi mainitun verkkosivuilla.

Kolmenkymmenen ryhmän kokoonpano

54. Oikeusasiamies panee merkille, että kolmenkymmenen ryhmän muodostavat merkittävät talous- ja rahoitusalaan erikoistuneet tutkijat; korkea-arvoiset poliitikot, joilla on kokemusta talous- ja rahoitusosalta; toimivat ja entiset korkea-arvoiset keskuspankkien ja kansainvälisten rahoituslaitosten jäsenet; ja korkeat luvut yksityisiltä pankeilta ja sijoitusyhtiöiltä. Kolmenkymmenen ryhmän nykyinen kokoonpano on seuraava [9] :

Paul A. Volcker (entinen Yhdysvaltain keskuspankin puheenjohtaja)

Jacob A. Frenkel (JPMorgan Chase Internationalin puheenjohtaja)

Jean-Claude Trichet (EKP:n entinen pääjohtaja; Banque de Francen kunniakuvernööri)

Geoffrey L. Bell (Thirty-ryhmän pääjohtaja; Puheenjohtaja Geoffrey Bell ja Associates; Entinen neuvonantaja, Venezuelan keskuspankki)

Leszek Balcerowicz (Professor, Varsovan kauppakorkeakoulu; Puolan keskuspankin entinen pääjohtaja)

Mark J. Carney (Kanadan keskuspankin kuvernööri ja puheenjohtaja; Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän puheenjohtaja; Hallitus, BIS)

Jaime Caruana (kansainvälisen järjestelypankin pääjohtaja; Entinen kuvernööri, Banco de España)

Domingo Cavallo (DFC Associates, LLC:n puheenjohtaja ja toimitusjohtaja; Entinen talousministeri, Argentiina)

E. Gerald Corrigan (johtaja, Goldman Sachs Group, Inc.; Entinen presidentti, Federal Reserve Bank of New York)

Guillermo de la Dehesa Romero (johtaja, Grupo Santander; Entinen apulaisjohtaja, Banco de España)

Mario Draghi, EKP:n pääjohtaja

William C. Dudley (New Yorkin keskuspankin pääjohtaja; Entinen partneri ja toimitusjohtaja, Goldman Sachs)

Martin Feldstein (taloustieteen professori, Harvardin yliopisto)

Roger W. Ferguson, Jr. (Toimitusjohtaja, TIAA-CREF; Swiss Re America Holding Corporationin entinen puheenjohtaja)

Stanley Fischer (Israelin pankin kuvernööri; Entinen ensimmäinen toimitusjohtaja, Kansainvälinen valuuttarahasto)

Arminio Fraga Neto (perustaja, Gavea Investimentos; Banco Central do Brasilin entinen kuvernööri)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank; Entinen toimitusjohtaja ja neuvottelukunnan jäsen, Lazard and Company)

Philipp Hildebrand (Senior Visiting Fellow, Blavatnik School of Government, Oxfordin yliopisto; Entinen Sveitsin keskuspankin johtokunnan puheenjohtaja)

Mervyn King (kuvernööri, Englannin keskuspankki)

Paul Krugman (taloustieteen professori, Princetonin yliopisto)

Guillermo Ortiz (puheenjohtaja, Grupo Financiero Banorte; Banco de Mexico entinen kuvernööri; Kansainvälisen järjestelypankin johtokunnan puheenjohtaja)

Raghuram G. Rajan (taloustieteen professori, Chicago Booth School of Business; Intian pääministerin talousneuvonantaja)

Kenneth Rogoff (Julkisen politiikan ja taloustieteen professori, Harvard; Entinen pääekonomisti, Kansainvälinen valuuttarahasto)

Tharman Shanmugaratnam (varapääministeri ja valtiovarain- ja työvoimaministeri, Singapore; Singaporen valuuttaviranomaisen puheenjohtaja)

Masaaki Shirakawa (Kuvernööri, Japanin keskuspankki; Entinen professori, Kioton yliopiston hallintokoulu)

Lawrence Summers (professori Harvardin yliopistossa; Entinen johtaja, kansallinen talousneuvosto; Harvardin yliopiston entinen puheenjohtaja; Entinen Yhdysvaltain valtiovarainministeri)

Lord Adair Turner (Financial Services Authorityn puheenjohtaja; Ylähuoneen jäsen, Yhdistynyt kuningaskunta)

David Walker (pääneuvonantaja, Morgan Stanley International, Inc.; Arvopaperi- ja sijoituslautakunnan entinen puheenjohtaja)

Axel A. Weber (UBS:n puheenjohtaja)

Yutaka Yamaguchi (entinen varapääjohtaja, Japanin keskuspankki)

Ernesto Zedillo (johtaja, Yale Center for the Study of Globalization, Yalen yliopisto; Meksikon entinen presidentti)

Zhou Xiaochuan (Kiinan keskuspankin kuvernööri; Kiinan rakennuspankin entinen pääjohtaja; Entinen apulaiskauppaministeri)

Abdlatif Al-Hamad (toinen jäsen) (puheenjohtaja, arabien talouskehitysrahasto; Entinen valtiovarain- ja suunnitteluministeri, Kuwait).

55. Tarkastelu osoittaa, että yli puolet 38 jäsenestä on julkisten laitosten eli keskuspankkien, rahoitusvalvontaviranomaisten ja kansainvälisten julkisten rahoituslaitosten nykyisiä tai entisiä korkean tason virkamiehiä, kun taas alle kolmannes työskentelee tällä hetkellä yksityisten yritysten palveluksessa.

56. Kun otetaan huomioon kolmenkymmenen ryhmän jäsenten suuri monimuotoisuus, oikeusasiamies katsoo, että pelkästään sen kokoonpanosta ei voida päätellä, että kolmikymmenjäseninen ryhmä olisi edunvalvontaryhmä tai eturyhmä, jolla olisi yhteinen etu, joka voisi vaarantaa EKP:n riippumattomuuden.

Kolmenkymmenen ryhmän rahoitus

57. Kantelija väittää, että kolmenkymmenen ryhmän rahoitustapa osoittaa, että ryhmä on yksityisen rahoitussektorin edistämä aloite. Kantelija korostaa, että ryhmän 79 rahoittajasta 45 on rahoitusalan yrityksiä tai pankkialan edunvalvontaryhmiä.

58. Oikeusasiamies on tutkinut kolmenkymmenen ryhmän vuosikertomuksen (saatavilla sen verkkosivustolla) ja panee merkille seuraavat seikat: ryhmää tukevat pankit, muut kuin pankkiyhtiöt, keskuspankit, yksityishenkilöt ja erityishankkeiden osalta säätiöt. Sen kokonaistulot olivat 646965 Yhdysvaltain dollaria varainhoitovuonna 2010 ja 618509 Yhdysvaltain dollaria varainhoitovuonna 2011. Näistä tuloista 619547 Yhdysvaltain dollaria saatiin rahoitusosuuksista vuonna 2010 ja 597501 Yhdysvaltain dollaria vuonna 2011. Se saa myös vähäisiä määriä paperikopioiden myynnistä (sähköiset kopiot ovat saatavilla maksutta Thirty-konsernin verkkosivustolla [10]).

59. Kolmenkymmenen ryhmän edustajat tilikausina 2010 ja 2011 olivat seuraavat:

Absa Group Oy

Gavea Investimentos

AIG, Inc.

Goldman Sachs ja Co.

Arabien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen rahasto

Persianlahden kansainvälinen pankki

Asociación Española de Banca

Toyoo Gyohten

Itävallan keskuspankki

Hongkongin rahaviranomainen

Banca d'Italia

HSBC Holdings Oyj.

Banco Keski-Chile

Indian Banks' Association (Intian Banks' Association)

Banco de Galicia

Itau Unibanco

Banco de Portugal

Japanin luottoluokituslaitos

Banco Mercantil

Hotellit lähellä paikkaa JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Kaufmanin säätiö

Banco Santander

LCH Clearnet Group Limited

Pankki Hapoalim

Mizuho Ryhmä Inc

Leumi le-Israel BM

Singaporen rahaviranomainen

Bank of East Asia, Ltd.

Moore Capital Management

Nova Scotian pankki

Morgan Stanley & Co., kansainvälinen

Tokion keskuspankki Mitsubishi UFJ

Unkarin keskuspankki

BANKIA

Olayan-ryhmä

Banque Centrale du Luxembourg

Avoimen yhteiskunnan säätiö

Banque de France

Kiinan keskuspankki

Barclays

Australian reservipankki

BMCE Bank

Intian reservipankki

BM &F Bovespa

Peter Roth

BNP Paribas

Skotlannin kuninkaallinen pankki

Brevan Howard

Thomas Russo

Brown Brothers Harriman & Co.

Sella Holding Banca

Caxton Associates

Singaporen valtion sijoitusyhtiö

Central Bank and Financial Services Authority of Ireland Näytä tarkat tiedot

Soros-rahaston hallinnointi

Barbadoksen keskuspankki

Standard & Poor's

Maltan keskuspankki

Sullivan ja Cromwell

Jordanian keskuspankki

Sveriges Riksbank

CIB Bank Oy

Sveitsin keskuspankki

Citicorp

Swiss Re

Australian Commonwealth Bank

TEMASEK

Luotto Suisse

Challenger-säätiö

Tanskan keskuspankki

Tudorin sijoitus

Debs-säätiö

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Dubain rahoituspalveluviranomainen

Whitehead-säätiö

Roger Ferguson

60. Kolmikymppinen ryhmä sai vuosina 2010 ja 2011 luontoisetuuksia (esim. majoitus, kokoustilat jne.)

Arabien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen rahasto

Pankki Al Maghrib

Davis Polk & Wardwell, LLP

Yhdysvaltain keskuspankki New York

Amerikan kehityspankki

JPMorgan Chase

Morgan Stanley

Marokon pankkiirien yhdistys

Sveitsin valaliiton puheenjohtajuus

Sveitsin pankkiyhdistys

Sveitsin keskuspankki

Kuituverkot

TIAA-CREF

61. Oikeusasiamies panee ensiksi merkille, että kolmenkymmenen ryhmän avustajat ovat hyvin erilaisia. Rahoittajia ja luontoissuorituksia ovat yksityiset pankit ja vakuutusyhtiöt, sijoitusyhtiöt,

voittoa tavoittelemattomat säätiöt, yksityishenkilöt ja julkiset elimet, kuten kansalliset keskuspankit ja kansainväliset julkiset rahoituslaitokset.

62. 88 rahoittajasta (jotka yhdistävät varoja ja luontoissuorituksia) hieman yli puolet on yksityisiä pankkeja tai pankkiyhdistyksiä, vakuutusyhtiöitä tai sijoitusyhtiöitä. On kuitenkin tärkeää, että lähes kolmannes on julkisia elimiä [11], mukaan lukien monet EU:n jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit. Oikeusasiamies katsoo, että ei ole vakuuttavaa ehdottaa, että niin monet erilaiset julkisen sektorin elimet, mukaan lukien jotkin EU:n kansalliset keskuspankit, katsovat aiheelliseksi osallistua kolmenkymmenen ryhmän toimintaan, jos se itse asiassa olisi ”yksityisten rahoitusalan osapuolten edistämä aloite niiden etujen edistämiseksi”.

63. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies ei katso, että kolmenkymmenen ryhmän rahoitustapa tukee kantelijan väitettä, jonka mukaan kolmenkymmenen ryhmän ryhmä on yksityisen rahoitusalan osapuolten edistämä aloite, jonka tarkoituksena on edistää niiden etuja.

Kolmenkymmenen ryhmän tavoitteet

64. Kantelija väittää, että kolmenkymmenen ryhmän tavoitteet näkyvät sen käsittelemissä kysymyksissä ja sen finanssi- ja talouspolitiikan alalla laatimissa raporteissa. Siinä kuvataan myös ryhmän raportteja ”puolueelliseksi”. Kantelijan mielestä ryhmän tavoitteet suosivat yksityisiä etuja.

65. EKP:n oikeusasiamiehelle antaman lausunnon mukaan 30 jäsenvaltion ryhmän täysistuntoihin sisältyy keskustelu kansainvälisistä talousnäkymistä seuraavien 12–24 kuukauden aikana, kun taas rahoitusmarkkinoiden kehityksestä on tullut myös keskipiste. Vuosina 2010 ja 2011 täysistuntokeskusteluissa keskityttiin talouksien korjaamiseen finanssikriisin jälkeen, kriisin syihin ja seurauksiin, opittaviin kokemuksiin, jäljellä oleviin haasteisiin sekä rahoitus- ja sääntelyuudistusten vaikutuksiin pankkialaan. Täysistunnoissa käsiteltiin myös kehittyvien markkinatalouksien kehitystä, kansainvälisen valuuttajärjestelmän ongelmia ja geopoliittisia riskejä.

66. Oikeusasiamies on tarkastellut huolellisesti julkisesti saatavilla olevia tietoja kolmenkymmenen ryhmän verkkosivustolla [12]. Nämä tiedot vahvistavat, että tällaiset kysymykset olivat todellakin edellä mainittujen täysistuntojen aiheena. Oikeusasiamies katsoo, että tällaiset kysymykset ovat selvästi merkityksellisiä EKP:n työn kannalta ja että on järkevää, että EKP pitää asianmukaisena käydä keskustelua näistä kysymyksistä.

67. Lisäksi vuosina 2010 ja 2011 pidettyjen täysistuntojen puhujien tarkastelu osoittaa, että edellä mainituista kysymyksistä esitetyt näkemykset olivat hyvin erilaisia. Bank Al Maghribin ja Arab Fund for Economic and Social Development -rahaston isännöimän kolmenkymmenen täysistunnon ryhmän 27–29 päivänä toukokuuta 2010 pitämästä 17 puhujasta 11 työskenteli julkisissa elimissä [13], joista neljä työskenteli yksityisissä rahoituslaitoksissa [14] ja kaksi oli akateemisia [15]. New Yorkin Federal Reserve Bank of New Yorkin 30-täysistunnon 19 puhujasta 11 työskenteli julkisissa elimissä [16], kuusi yksityisissä rahoituselimissä [17] ja kaksi tutkijaa [18]: Sveitsin keskuspankin isännöimän kolmenkymmenen täysistunnon 19

puhujasta 26–28 päivänä toukokuuta 2011 12 työskenteli julkisissa elimissä [19] , neljä työskenteli yksityisissä rahoituselimissä [20] ja kolme oli akateemisia [21] .

68. EKP ilmoitti, että kolmenkymmenen ryhmällä on myös ”kansainväliset pankkiseminaarit”. Oikeusasiamies on tarkastellut huolellisesti kansainvälisten pankkiseminaarien 2009 ja 2010 esityslistat, jotka ovat julkisesti saatavilla kolmenkymmenen ryhmän vuosikertomuksessa.

69. Turkin keskuspankin 5. lokakuuta 2009 isännöimässä kansainvälisessä pankkiseminaarissa oli seuraavat esityslistat ja puhujat:

Aihe 1: Vihreät räjähdysketjut: Kuinka voimakasta ja kestävä?

Puhujat

Global perspective, John Lipsky, ensimmäinen varatoimitusjohtaja, Kansainvälinen valuuttarahasto

Eurooppa, Jean-Claude Trichet, (silloinen) Euroopan keskuspankin pääjohtaja

Japanin keskuspankki, Masaaki Shirakawan pääjohtaja

Turkki, Durmu Yilmaz, pääjohtaja, Turkin keskuspankki

Aihe 2: Kansainvälinen rahoitus- ja sääntelypolitiikan koordinointi

Perspektiivi, Mervyn King, Englannin pankin pääjohtaja

Perspektiivi, Sheila C. Bair, Federal Deposit Insurance Corporationin puheenjohtaja

Perspektiivi, Mario Draghi, (silloinen) pääjohtaja, Banca D'Italia, (silloin) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän puheenjohtaja

Perspektiivi, Jaime Caruana, toimitusjohtaja, Kansainvälinen järjestelypankki

Aihe 3: Kehittyvien markkinoiden huolenaiheet

Perspektiivi, Duvvuri Subbarao, Intian keskuspankin pääjohtaja

Perspektiivi: Henrique de Campos Meirelles, Brasilian keskuspankin pääjohtaja.

70. Amerikan kehityspankin isännöimässä kansainvälisessä pankkiseminaarissa 10. lokakuuta 2010 oli seuraavat asialistat ja puhujat:

Aihe 1. Globaalit talousnäkymät: Vieläkö myrskyjä on edessä?

Puhujat

Ben S. Bernanke, Federal Reserve Systemin puheenjohtaja

Jean-Claude Trichet, (silloinen) Euroopan keskuspankin pääjohtaja

Mervyn King, Englannin pankin pääjohtaja

Aihe 2: Talouskasvun vaihtoehtoiset moottorit

Puhujat

Zhou Xiaochuan, Kiinan keskuspankin pääjohtaja

Montek Ahluwalia, varasuunnittelukomissaari, Intia

Luis Alberto Moreno, Amerikan kehityspankin pääjohtaja

Robert Zoellick, Maailmanpankin pääjohtaja

Aihe 3: Rahoitusuudistus: Olemmeko vielä siellä?

Puhujat

Paul A. Volcker, talouden elpymisen neuvoa-antavan lautakunnan puheenjohtaja

Mario Draghi, (silloinen) pääjohtaja, Banca D'Italia, (silloin) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän puheenjohtaja

Philipp Hildebrand, Sveitsin keskuspankin puheenjohtaja.

71. Oikeusasiamies katsoo, että molemmissa edellä mainituissa kansainvälisissä pankkiseminaareissa käsitellyt kysymykset ovat selvästi merkityksellisiä EKP:n työn kannalta ja että EKP voisi kohtuudella pitää sitä asianmukaisena, että sen pääjohtaja käy keskustelua näistä kysymyksistä. Lisäksi näissä kansainvälisissä pankkiseminaareissa puhujien tarkastelu osoittaa, että edellä mainituista kysymyksistä esitetyt näkemykset olivat hyvin erilaisia. Vuoden 2009 seminaarin osalta oikeusasiamies panee merkille, että yhdeksästä puhujasta kahdeksan työskenteli julkisissa elimissä ja vain yksi yksityisen rahoituselimen palveluksessa. Vuoden 2010 seminaarin osalta oikeusasiamies toteaa, että kaikki kymmenen puhujaa työskentelivät julkisissa elimissä.

72. Oikeusasiamies katsoo, että kolmenkymmenenryhminen ryhmän täysistuntojen ja seminaarien puhujien esityslistat ja moninaisuus johtavat päätelmään, että ryhmää olisi pidettävä keskustelufoorumina eikä eturyhmänä tai edunvalvojana, joka pyrkii edistämään yksityisiä etuja.

73. Edellä 56, 63 ja 72 kohdassa esitettyjen havaintojen perusteella oikeusasiamies ei katso, että kantelijan 30-ryhmän luonnetta koskevat väitteet voidaan hyväksyä.

74. Kantelija esittää myös väitteitä siitä, mitä se pitää riskinä siitä, että pääjohtaja ja siten EKP voidaan tunnistaa kolmenkymmenen ryhmän julkaisemista raporteista ja että tämä vaarantaisi EKP:n riippumattomuuden.

75. Oikeusasiamies panee merkille, että kolmenkymmenen ryhmän yksittäiset jäsenet laativat kertomukset, jotka julkaistaan omissa nimissään tai joita työryhmät laativat. Jokainen yksittäisen henkilön laatima raportti sisältää seuraavan lausuman: ” *Tässä asiakirjassa esitetyt näkemykset ovat laatijan näkökantoja, eivätkä ne välttämättä edusta kolmenkymmenen ryhmän näkemyksiä* ”. Jokainen työryhmän laatima raportti sisältää seuraavan lausuman: ”*Tässä asiakirjassa esitetyt näkemykset ovat [raportin otsikkoa] käsittelevän työryhmän kannat, eivätkä ne välttämättä edusta kolmenkymmenen ryhmän kaikkien yksittäisten jäsenten näkemyksiä.*” Näin ollen ei ole tarpeen, että muut kolmekymmentäkolmenkymmenen ryhmän jäsenet yhtyisivät tietyn henkilön tai työryhmän näkemyksiin. Näin ollen muiden henkilöiden tai työryhmien, joihin EKP:n pääjohtaja ei ole osallistunut, laatimat raportit eivät millään tavoin rajoita EKP:n pääjohtajan riippumattomuutta.

76. Vaikka EKP:n nykyinen pääjohtaja ei näytä osallistuneen minkään kolmenkymmenen ryhmän raportin laatimiseen sen jälkeen, kun hänet nimitettiin EKP:n jäseneksi, hänen edeltäjänsä teki niin. Kuten kantelija huomauttaa (ks. edellä 34 kohta), lokakuussa 2009 julkaistun Kansainvälisen valuuttarahaston uudistusta koskevan raportin laati työryhmä, johon kuului EKP:n silloinen pääjohtaja Trichet [22] . Lisäksi EKP:n lausunnossa todetaan nimenomaisesti (ks. edellä 23 kohta), että EKP:n pääjohtaja voi tulevaisuudessa osallistua valmisteluryhmiin.

77. Oikeusasiamies toteaa, että kolmenkymmenen ryhmän käytäntönä on ilmoittaa raporteista, että jäsenet osallistuvat ”yksittäisiin ominaisuuksiinsa” ja että esitetyt näkemykset eivät välttämättä vastaa niiden toimielinten näkemyksiä, joihin jäsenet ovat sidoksissa. Oikeusasiamies katsoo, ettei EKP voinut kohtuudella odottaa kansalaisten ja muiden sidosryhmien pitävän tällaista lausuntoa uskottavana, jos EKP:n vastuualueisiin liittyvän kertomuksen aihe [23] . Oikeusasiamies katsoo, että **kaikki** EKP:n päätöksentekaelinten jäsenten lausunnot, jotka koskevat EKP:n vastuualueita, ja **kaikki** EKP:n päätöksentekaelinten jäsenten toimet, jotka liittyvät EKP:n vastuualueisiin, vaikuttavat EU:n kansalaisten ja muiden sidosryhmien silmissä siihen, miten EKP:tä kohdellaan, vaikka lausunnon tai toimen laatija toteaa, että hän toimii yksityisesti.

78. Oikeusasiamiehellä ei ole syytä epäillä, että harkitessaan päätöksentekaelintensä jäsenten mahdollista osallistumista valmisteluryhmiin ja hyväksyessään kolmenkymmenen ryhmän tai minkä tahansa muun yhteisön julkaisemia raportteja EKP ottaa asianmukaisesti huomioon tarpeen varmistaa paitsi institutionaalisten etujensa suojelu myös koko EU:n keskeinen etu, jonka mukaan EKP:n olisi kansalaisten silmissä katsottava toimivan oikeutetusti.

79. Kantelija ilmaisee lisäksi huolensa siitä, että pelkkä EKP:n pääjohtajan osallistuminen kolmenkymmenen keskustelun ja seminaarin ryhmään altistaisi hänet yksityisen sektorin yksittäisten intressien kohtuuttomalle vaikutukselle. Kantelija näyttää kaiken kaikkiaan viittaavan siihen, että vaikka kolmenkymmenen ryhmän ryhmä ei ole itse edunvalvoja, se antaa yksityisille edustajille foorumin maailman tärkeimpien keskuspankkien, myös EKP:n, tärkeimpien päättäjien lobbaamiseksi.

80. EKP väittää, että yleensä on välttämätöntä, että EKP:n pääjohtaja kokoontuu säännöllisesti ja vaihtaa näkemyksiä julkisen ja yksityisen sektorin korkean tason edustajien kanssa, koska tällaiset kokoukset ja vaihdot ovat erittäin arvokas ensikäden tietolähde sen maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusympäristön kehityksestä, jossa EKP toimii, ja antaa sille mahdollisuuden saada tietoon perustuvaa näkemystä tästä ympäristöstä. Tällaiset kokoukset tarjoavat EKP:lle myös kanavan politiikkatoimistaan tiedottamista varten.

81. Oikeusasiamies katsoo, että EKP:n päätöksentekaelinten jäsenten on perusteltua käydä asianmukaista julkista ja yksityistä keskustelua EKP:n toiminnan kannalta merkityksellisistä kysymyksistä. Keskustelun aloittaminen antaa EKP:lle mahdollisuuden selittää ja perustella toimiaan sidosryhmille, myös kansalaisille. Tällainen keskustelu auttaa myös EKP:tä keräämään ja ymmärtämään tietoja ja näkökulmia sen toiminnan kannalta merkityksellisistä talous- ja rahoituskysymyksistä, jotta se voisi paremmin hoitaa tehtävänsä ja saavuttaa tavoitteensa. Näin ollen on lähtökohtaisesti oikein ja jopa välttämätöntä, että EKP:n päätöksentekaelinten jäsenet osallistuvat asianmukaisiin keskustelufoorumeihin.

82. Oikeusasiamies toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklassa todetaan, että

”1. Toimielimet antavat kansalaisille ja etujärjestöille asianmukaisin keinoin tilaisuuden esittää ja vaihtaa julkisesti näkemyksiään kaikilla unionin toiminnan aloilla.

2. Toimielimet käyvät **avointa** , läpinäkyvää ja säännöllistä vuoropuhelua etujärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa.” (kursivointi tässä)

Oikeusasiamies katsoo, että velvollisuus pitää yllä avointa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa edellyttää myös sitä, että vuoropuhelu on tasapainoista ja että erilaisilla keskustelukumppaneilla on asianmukainen tilaisuus keskustella EKP:n työn kannalta tärkeistä kysymyksistä. Tämä huomautus ei tarkoita sitä, että EKP:n päätöksentekaelinten jäsenten olisi pyrittävä toimimaan ainoastaan sellaisten kansalaisyhteiskunnan ryhmien kanssa, jotka käsittävät sisäisesti kaikenlaiset näkemykset EKP:n työn kannalta merkityksellisistä kysymyksistä. On epätodennäköistä, että tällaisia kaikenkattavia ryhmiä olisi olemassa. Se tarkoittaa pikemminkin sitä, että EKP:n työstä olisi keskusteltava eri foorumeilla sen lisäksi, että keskusteltaisiin EKP:n työstä kolmenkymmenen ryhmän kaltaisissa yhteisöissä. Oikeusasiamies toteaa, että EKP tunnustaa tämän periaatteen ja soveltaa sitä järjestämällä useita seminaareja työhönsä liittyvistä kysymyksistä.

83. Oikeusasiamies on kantelijan kanssa samaa mieltä siitä, että on todennäköistä, että jotkut

ryhmän jäsenet pyrkivät keskusteluihinsa ja seminaareihinsa osallistuessaan edistämään niiden järjestöjen etuja, joiden palveluksessa he työskentelevät [24] . Oikeusasiamies toteaa kuitenkin, että kaiken EKP:n pääjohtajan käymän keskustelun implisiittinen piirre on se, että keskustelukumppanit pyrkivät vakuuttamaan hänet näkemystensä pätevydestä. Ja päinvastoin. EKP:n pääjohtajassa ei nimittäin olisi mitään epäasianmukaista, kun hän osallistuu kolmenkymmenen ryhmän toimintaan, joka edistää EKP:n ja EU:n etuja, kun hän (ottaen asianmukaisesti huomioon salassapitovelvollisuuden [25]) esittää EKP:n rooliin liittyviä kysymyksiä koskevia näkemyksiä, pyrkii vakuuttamaan muut päättäjät ja sidosryhmät EKP:n näkemysten ansioista ja hankkii EKP:lle hyödyllisiä tietoja. Mikään ei viittaa siihen, että tällainen keskustelu vaarantaisi EKP:n tai sen pääjohtajan riippumattomuuden ja koskemattomuuden. Oikeusasiamies ottaa tässä yhteydessä asianmukaisesti huomioon kolmenkymmenen ryhmän kokoonpanon monimuotoisuuden sekä äskettäisten täysistuntojen ja seminaarien aiheen (ks. edellä 65–73 kohta).

84. Kantelija väittää lisäksi, että nämä keskustelut eivät ole avoimia siinä mielessä, että ne käydään ”suljettujen ovien” takana ja että niiden sisältö ei ole julkinen. Se väittää myös, että EKP ei ole julkistanut pääjohtajansa jäsenyyttä kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä.

85. Oikeusasiamies korostaa, että avoimuudella on keskeinen rooli pyrittäessä edistämään kansalaisten luottamusta EU:n ja sen toimielinten moitteettomaan toimintaan. Erityisesti avoimuudella on tärkeä rooli kansalaisten luottamuksen lisäämisessä siihen, että päätöksentekijät toimivat riippumattomasti ja ilman eturistiriitoja, jotka voivat vääristää heidän harkintaansa.

86. Oikeusasiamies katsoo, että kun EKP:n pääjohtaja osallistuu kokoukseen, kokouksen tarkoitus, muiden osallistujien henkilöllisyys ja käsiteltävät aiheet olisi yleensä katsottava julkisiksi tiedoiksi, ellei luottamuksellisuuteen ole perusteltua syytä, kuten tarve suojella yleistä etua EU:n tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikan osalta [26] . Oikeusasiamies toteaa tältä osin, että kolmenkymmenen ryhmän verkkosivusto näyttää sisältävän ainakin edellä mainitun kaltaisia perustietoja.

87. Oikeusasiamies toteaa myös, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaan sisältyy oikeus kirjoittaa jollekin toimielimistä ja saada vastaus. Kansalaisilla on näin ollen mahdollisuus pyytää EKP:ltä lisätietoja 30 kokouksesta, joihin EKP:n pääjohtaja osallistuu.

88. Oikeusasiamies toteaa myös, että puheenjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä ei koskaan ollut salainen, koska se julkaistiin ryhmän verkkosivustolla. Oikeusasiamies katsoo kuitenkin, että olisi myös avoimuusperiaatteen mukaista, että EKP julkistaa omilla verkkosivuillaan sen, että sen pääjohtaja on kolmenkymmenen ryhmän jäsen. Ei myöskään vaikuta perustellulta, *ensi näkemältä* , miksi tätä ei voitu tehdä sisällyttämällä tietoja puheenjohtajan ansioluetteloon (hänen ansioluettelonsa nykyinen versio kertoo kansalaisille paitsi presidentin koulutuksesta ja aiemmasta urasta (mukaan lukien hänen työnsä Goldman Sachsissa) mutta myös siitä, että hän on Princeton Institute for Advanced Study -instituutin johtokunnan jäsen [27]). Oikeusasiamies esittää asiaa koskevan lisähuomautuksen.

89. Kantelija kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että EKP:n johtokunnan jäsenten eettisissä lisäsäännöissä todetaan, että johtokunnan jäsenten olisi kuultava eettistä neuvonantajaa, jos kolmannen osapuolen tapahtumiin kutumisesta on epäilyksiä. Kantelija arvostelee sitä, että EKP:n pääjohtaja ei ilmeisesti ole ryhtynyt tällaisiin kuulemisiin, jotka koskevat hänen jäsenyytensä kolmenkymmenen jäsenvaltion ryhmässä. Oikeusasiamies korostaa, että on tärkeää noudattaa täysimääräisesti EKP:n eettisiä sääntöjä. Hän korostaa, että jos EKP:n päätöksentekuelinten jäsenellä on epäilyksiä siitä, saattaako osallistuminen tiettyyn tapahtumaan tai organisaatioon kyseenalaistaa hänen riippumattomuutensa ja koskemattomuutensa sekä EKP:n riippumattomuuden ja koskemattomuuden, hänen olisi neuvoteltava eettisen neuvonantajan kanssa. Käsiteltävässä asiassa oikeusasiamies katsoo kuitenkin edellä esitettyjen seikkojen perusteella, että EKP:n pääjohtajalla ei ollut syytä katsoa, että hänen jäsenyytensä kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä voisi vaarantaa hänen riippumattomuutensa ja koskemattomuutensa tai EKP:n riippumattomuuden ja koskemattomuuden.

90. Ennen päätöksen päättämistä oikeusasiamies korostaa, että finanssikriisi on lisännyt huomattavasti EKP:n julkista näkyvyyttä ja yleisön odotuksia sen roolista. Oikeusasiamies toteaa lisäksi, että tulevaisuudessa EKP:lle annetaan todennäköisesti lisää vastuita, erityisesti pankkien valvonnan osalta. Tämä kehitys merkitsee sitä, että EKP:n lisäksi koko EU:n edun mukaista on varmistaa, että EKP parantaa edelleen yleisölle tiedottamisensa laatua. Oikeusasiamies esittää asiasta myös lisähuomautuksen.

91. Lausunnossaan oikeusasiamiehelle tästä kantelusta EKP esitti yksityiskohtaisen selvityksen kolmenkymmenen ryhmän luonteesta ja siitä, miksi se pitää tarkoituksenmukaisena, että sen pääjohtaja on sen jäsen. Sitä vastoin, kun kantelija otti ensimmäisen kerran yhteyttä EKP:hen, sen vastaus oli epämääräinen ja puolustava. Oikeusasiamies katsoo näin ollen, että kantelijalla oli täysin perusteltu syy olla hyväksymättä EKP:n alkuperäistä vastausta ja että se suoritti julkisen palvelun kääntymällä oikeusasiamiehen puoleen ja siten antaessaan EKP:lle toisen mahdollisuuden selvittää asiaa.

92. Kantelijan väitteestä, jonka mukaan EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja lahjomattomuuden kanssa, oikeusasiamies katsoo edellä esitetyistä syistä, että väite ei ole perusteltu. Näin ollen oikeusasiamiehellä ei ole perusteita ottaa kantaa kantelijan väitteeseen. Oikeusasiamies päättää tutkimuksen siten, että siinä ei havaittu hallinnollista epäkohtaa.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Väite, jonka mukaan EKP:n pääjohtajan jäsenyys kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä on ristiriidassa EKP:n riippumattomuuden, maineen ja koskemattomuuden kanssa, ei ole perusteltu. Oikeusasiamies ei näin ollen ole havainnut EKP:n hallinnollista epäkohtaa tältä osin.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja EKP:lle.

Lisähuomautuksia

1. Oikeusasiamies ehdottaa, että EKP sisällyttää omille verkkosivuilleen tiedot siitä, että sen pääjohtaja on kolmenkymmenen ryhmän jäsen. Tämä voitaisiin tehdä lisäämällä tiedot puheenjohtajan ansioluetteloon.

2. Lisääntyneen vastuunsa ja julkisen näkyvyytensä vuoksi oikeusasiamies kannustaa EKP:tä ryhtymään toimiin parantaakseen edelleen yleisölle tiedottamisen laatua.

P. Nikiforos Diamandouros

Tehty Strasbourgissa 1 päivänä helmikuuta 2013

[1] Toimitusjohtajan verkkosivuilla kuvataan toimitusjohtajaa ”tutkimus- ja kampanjaryhmänä, joka pyrkii paljastamaan ja haastamaan yritysten ja niiden edunvalvontaryhmien etuoikeutetun pääsyn ja vaikutusvallan EU:n päätöksenteossa”.

[2] ”Kolmenkymmenen ryhmän” verkkosivusto on www.group30.org . [Linkki]

[3] Euroopan keskuspankkijärjestelmä.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Linkki]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Linkki]

[6] SEUT 130 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Käyttäessään perussopimuksissa sekä EKPJ:n ja EKP:n perussäännössä niille annettuja valtuuksia ja tehtäviä ja velvollisuuksiaan Euroopan keskuspankki, kansallinen keskuspankki tai päätöksentekaelimensä jäsen ei pyydä tai ota ohjeita unionin toimielimiltä, elimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltion hallituksilta tai miltään muulta elimeltä – —.”

[7] EKP:n perussäännön artiklan 7 otsikko on ”Itsenäisyys”. Siinä todetaan seuraavaa:

”Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 130 artiklan mukaisesti EKP, kansallinen

keskuspankki tai niiden päätöksentekuelinten jäsen ei pyydä tai ota ohjeita unionin toimielimiltä, elimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai miltään muulta elimeltä, kun ne käyttävät sille perussopimuksissa ja tässä perussäännössä annettuja valtuuksia ja tehtäviä. – –”

[8] Ilmeisen eturistiriidan voidaan sanoa olevan olemassa, jos vaikuttaa siltä, että virkamiehen yksityiset edut voisivat vaikuttaa perusteettomasti hänen tehtäviensä hoitamiseen, vaikka näin ei olisikaan.

[9] Tarkistettiin 30. joulukuuta 2012 kokoontuneen ryhmän verkkosivustolla. Ryhmällä näyttää olevan 37 ”nykyistä jäsentä” ja yksi ”ylimmän jäsenen” 30-jäsenestä.

[10] Vuonna 2011 konserni päätti, että kaikki sen julkaisujen sähköiset kopiot jaetaan maksutta. Kolmenkymmenen ryhmän mukaan tämä lähestymistapa tukisi kolmenkymmenen ryhmän ”tehtävää”. Se väittää, että kolmenkymmenen aineiston lukijakunta kasvaa tämän politiikan muutoksen seurauksena.

[11] 88 vastaajasta 28 on julkisia elimiä.

[12] Ks . www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Linkki]

[13] Lorenzo Bini Smaghi, Euroopan keskuspankki; Philipp Hildebrand, Sveitsin keskuspankki; Guillermo Ortiz, Kansainvälinen järjestelypankki; Zhu Min, Kansainvälinen valuuttarahasto; Abdlatif Al-Hamad, arabien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen rahasto; Stanley Fischer, Israelin keskuspankki; Ibrahim S. Dabdoub, Kuwaitin keskuspankki; Montek Ahluwalia, Intian hallitus; Jaime Caruana, Kansainvälinen järjestelypankki; William C. Dudley, New Yorkin keskuspankki.

[14] Sir David Walker, Morgan Stanley International, Jacques de Larosière, BNP Paribas; Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos; William R. Rhodes, Citigroup.

Paul Krugman , Princetonin yliopisto ja Toyoo Gyohten, Kansainvälisten raha-asioiden instituutti.

Lawrence W. Summers, Valkoisen talon kansallinen talousneuvosto; Janet Yellen, Federal Reserven johtokunta; Masaaki Shirakawa, Japanin keskuspankki; Christian Noyer, Ranskan keskuspankki;

Zhou Xiaochuan, Kiinan kansanpankki; Jose de Gregorio, Chilen keskuspankki; Mark Carney, Kanadan keskuspankki; Philipp Hildebrand, Sveitsin keskuspankki; Paul Tucker, Englannin pankki; William C. Dudley, New Yorkin keskuspankki; lordi Adair Turner, Financial Services Authority.

Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosière, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF ja Jacob Frenkel, kolmenkymmenen ryhmä.

Kenneth Rogoff, Harvardin yliopisto ja Ernesto Zedillo, Yale Center for the Study of Globalization.

[19] Micheline Calmy-Rey, Sveitsin valaliitto; Mervyn King, Englannin pankki; Christian Noyer, Banque de France; Tharman Shanmugaratnam, valtiovarainministeriö, Singapore; Zhou Xiaochuan, Kiinan kansanpankki; Jean-Claude Trichet, (silloinen) Euroopan keskuspankin pääjohtaja; Klaus Regling, Euroopan rahoitusvakausväline; Abdlatif Al-Hamad, arabien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen rahasto; Stanley Fischer, Israelin keskuspankki; William C. Dudley, New Yorkin keskuspankki; Jaime Caruana, Kansainvälinen järjestelypankki; Gerd Häusler, New Yorkin keskuspankki.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte; Jacques de Larosière, BNP Paribas; William R. Rhodes, William R. Rhodes Global Advisors ja Arminio Fraga, Gavea Investimentos

[21] Martin Feldstein, Harvardin yliopisto; Eugene Rogan, Oxfordin yliopisto ja Toyoo Gyohten, kansainvälisten raha-asioiden instituutti.

[22] Ks. http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf Trichet oli tarkkailijana raportin työryhmässä.

[23] Oikeusasiamies toteaa tältä osin, että EKP:n tehtäviin ei kuulu esimerkiksi Kansainvälisen valuuttarahaston uudistaminen.

[24] Kantelija kiinnittää erityistä huomiota yksityisen sektorin osapuolten rooliin kolmenkymmenen ryhmän ryhmässä, mutta oikeusasiamies toteaa, että SEUT-sopimuksen 130 artiklan mukaan EKP:n päätöksentekuelinten jäsenten on varmistettava, että he ovat riippumattomia kolmansista osapuolista, myös muista julkisista elimistä. Näin ollen on yhtä tärkeää, ettei EKP:n pääjohtaja joutuisi tilanteeseen, jossa muiden julkisten rahoituslaitosten edustajat vaikuttaisivat häneen kohtuuttomasti.

[25] Ks. EKP:n perussäännön artikla 37, jonka otsikko on "Ammattisalaisuus", jossa todetaan, että "EKP:n hallintoelinten jäsenet ja henkilöstö sekä kansallisten keskuspankkien jäsenet eivät saa tehtäviensä päätyttyäkään ilmaista salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja."

[26] Ks. analogisesti asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohta, jonka mukaan toimielinten on evättävä oikeus tutustua asiakirjaan, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi yhteisön tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaa.

[27] Ks. [\[Linkki\] http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html](http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html) (tarkastettu 11 päivänä joulukuuta 2012).